

२।६।१०२॥ मौलिः ३ कोटीरम् ४ उष्णी-
यम् ५। इति हेमचन्द्रः ॥ ३।३१४॥ मकुटम् ६
मौलीकः ७ श्रेष्ठम् ८ अवतंसः ९ वतंसः १०
उतंसः ११ उष्णीयकम् १२ कोटीरकम् १३। इति
शब्दरत्नावली ॥ (यथा, हरिवंशे ॥ ८६। ७७।
“सुकुटश्चापतत्तस्य काचनो वचभूषितः।”
तथा ज्ञ महाभारते ॥ १। ३०। ३८।
“रजांसि सुकुटान्येषां सुत्यतानि अधर्षयन्।”
टाप्। स्त्री, मातृगणविशेषः। यथानैव। ६।
४६। २३।

“कालेहिका वामनिका सुकुटा चैव भारत ॥”
उकुटी, स्त्री, अङ्गुलिमोटनम्। इति शब्दरत्नावली ॥
उकुन्दः, पुं, विष्णुः। तस्य द्युत्यन्तिर्यथा,—

“सुकुमययमान्तश्च निर्व्यामोच्चवाचकम्।
तद्दाति च यो देवो सुकुन्दस्तेन कीर्तितः ॥
सुकुं भक्तिरसप्रेमवचनं वेदसम्मतम्।
यत्तद्दाति विप्रैर्यो सुकुन्दस्तेन कीर्तितः ॥”
इति ब्रह्मवैवर्ते श्रीकृष्णजन्मखण्डे ११० अध्यायः ॥
निधिविशेषः। (यथा, मार्कण्डेये ॥ ६८। ५।
“यत्तद्गममहापद्मौ तथा मकरकच्छपौ।
सुकुन्दो नन्दकश्चैव गौलः प्रहोऽष्टमो निधिः ॥”
अस्य गुणादिकं निधिप्रश्ने उक्तम्।) रत्नमेदः।
कुन्दरुः। इति मेदिनी। दे, ३८॥ (यथा च
पर्यायः।

“कुन्दरस्तु सुकुन्दः स्यात्सुगन्धः कुन्द इत्यपि ॥”
इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥
पादः। इति हेमचन्द्रः ॥ २। १२६ ॥

सुकुन्दकः, पुं, पलाशुः। कैषिच सुकुन्दकस्थाने
सुकुन्दक इति पठित्वा जवनानां सुदं कन्दतीति
एषोदरादित्वात् दलुकं कन्देरत उच्चैति याच-
यते। इत्यमरटीकायां भरतः ॥ (यथा, सुश्रुते।
१। ४६।

“विशोषो तत्र भूयिष्ठं वरकः ससुकुन्दकः ॥”
घटिकनीचः। यथा, भावप्रकाशे।

“घटिकः शतपुष्पश्च प्रमोदकसुकुन्दकौ।
महाघटिक इत्याद्याः घटिकाः ससुदाहृताः ॥”
सुकुन्दः, पुं, (मोचयति विषयान्तरापुरागमिति।
अन्तर्भूतस्यैव सुच + कः। न्यङादित्वात् कुलम्।
तं उन्दत्याग्नौ करोतीति। उन्द + उञ्। एषो-
दरादित्वात् साधुः।) कुन्दरुः। इत्यमरटीकायां
मयुरानाथः ॥

सुकुम्, अ, निर्व्यामम्। भक्तिरसः। प्रेम। यथा,
“सुकुमययमान्तश्च निर्व्यामोच्चवाचकम्।
तद्दाति च यो देवो सुकुन्दस्तेन कीर्तितः ॥
सुकुं भक्तिरसप्रेमवचनं वेदसम्मतम्।
यत्तद्दाति विप्रैर्यो सुकुन्दस्तेन कीर्तितः ॥”
इति ब्रह्मवैवर्ते श्रीकृष्णजन्मखण्डे ११० अः ॥

सुकुरः, पुं, (मक + “मकुटदहुरौ”) उणा० १।४१।
इत्यञ्। बाहुलकादकारस्थाने उकारः इत्युज्ज्वल-
दत्तोक्तेः उरच्।) दर्पणः। (यथा, नैषधे ॥ ४। ५६।

“कुव करे गुरुमेकमयोधनं
बहिरितो सुकुरश्च कुवन् मे ॥”)

वज्रलहमः। कुलालदण्डः। इति मेदिनी। रे,
२०३॥ मल्लिकापुष्पदण्डः। इति विश्वः ॥ (यथा,
सुकुरकुसुमभङ्गानातपत्रं ध्वजं वा
दधिफलमथ नौकामन्नताम्बूलवल्गम्।
कमलकलसप्रक्षं भूषणं काचनं वा
भवति सकलसिद्धौ श्रेयसे रोगिणाश्च ॥”
इति हारीते द्वितीयस्थाने द्वितीयेऽध्याये ॥
कुलदण्डः। इति शब्दरत्नावली ॥ कोरकः।
इति हेमचन्द्रः ॥

सुकुलः, पुं, स्त्री, (सुचति कलिकालम्। सुच +
कुलक्। इति भरतः ॥ सुचैरलः। कल्सुलश्चेति
कल्वे अकारस्योत्वे सुकुल इति रायः।) ईषद-
विकसितकलिकाः। तत्पर्यायः। कुटमलः २।
इत्यमरः ॥ २। ४। १६॥ (यथा, रघौ ॥ ६। ३१।
उपहितं शिशिरापगमश्रिया
सुकुलजालमशोभत किंशुके ॥”)

मकुलः ३ पौटकोरकः ४। इति शब्दरत्नावली ॥
शरीरम्। आत्मा। इति घराणिः ॥ (राज-
पुरुषविशेषः। यथा, राजतरङ्गिण्याम् ॥ ६। २५३।
“इत्थं लब्धजया राज्ञी तत्तुच्छाश्रयहीनुषा।
यशोधरं शुभधरं सुकुलञ्च सवाम्बवम् ॥”)

सुकुलः, पुं, वनसुतः। तत्पर्यायः। मपटः २। इति
रत्नमाला ॥ अस्य गुणाः। शीतलत्वम्। ग्राहि-
त्वम्। कफपित्तज्वरनाशित्वञ्च। इति राज-
वल्लभः ॥

सुकुलकः, पुं, (सुकुं स्तकति प्रतिहन्ति। स्तक +
अच् एषोदरादित्वात् साधुः।) वनसुतः।
सुगानी इति भाषा। तत्पर्यायः। मयलकः २।
इत्यमरः ॥ २। ६। ६३॥ सुकुलः ३ मयलकः ४। इति
श्रीघरः ॥ मपलकः ५। इत्यन्ये। इति भरतः ॥
सुललकः ६ मकुलकः ७ मयलकः ८। इति
टीकान्तरम् ॥ (तथास्य विषयः ॥

“विद्वज्जानानि वक्ष्यामि श्रेष्ठं पुत्र! यथा-
क्रमम् ॥

यवगोधूमचणका माषासुहादिकौ तथा ॥
सुकुलकाः कुलत्याश्च मखरास्त्रिपुटास्तथा ॥
निष्ठावकाः कलायाद्या विद्वज्जानानि कीर्तयेत् ॥
इति हारीते प्रथमे स्थाने दशमेऽध्याये ॥
सुन्नान् मखरास्त्रिपुटां कुलत्यान् ससुकुल-
कान् ॥

आहारकावे यथार्थं ज्वरिताय प्रदापयेत् ॥”
इति वैद्यकचक्रपाणिनिसंयुक्ते ज्वराधिकारे ॥

सुकूलकः, पुं, (सुच + बाहुलकादूलच् एषोदरा-
दित्वात् कुलम्। ततः संज्ञार्थां कन्।) दन्ति-
दण्डः। इत्यमरटीकायां रामाश्रमः ॥ (तथास्य
पर्यायः ॥

“चित्रा दन्ती निकुम्भः स्यादुपचित्रा सुकूलकः।
दाक्षायणी विशल्या च तथोद्भुम्बरपर्यधि ॥”
इति वैद्यकरत्नमालायाम् ॥

“दन्त्युद्भुम्बरपर्यन्तं स्थानिकुम्भोऽथ सुकूलकः।
द्रवनी नामतश्चित्रान्ययोद्या मृषिकाकृष्या ॥”
इति चरके कल्पस्थाने द्वादशेऽध्याये ॥

सुक्तः, चि, (सुच् + क्तः।) प्राप्तमोक्षः। मोचितः।
इति मेदिनी। ते, ४४॥ नन्दितः। इति शब्द-
रत्नावली ॥ (रूपविशेषः। यथा, राजतरङ्गि-
ण्याम् ॥ ७। १६३५।

“सदृशस्यकष्टस्य जेलकाशस्य तत्तुच्छम्।
सुक्तो नामान्तिकं प्राप्नोति रूपाप्रतामगात् ॥”
ऋषिविशेषः। यथा, मार्कण्डेये ॥ १००। ३१।
“अयोध्यामिवाहुश्च शुचिर्मुक्तोऽथ माधवः।
शुक्रोऽजितश्च सप्तैते तदा सप्तर्षयः स्मृताः ॥”)

सुक्तकं, स्त्री, (सुच्यते स्मृतिः। सुच् + क्तः। संज्ञार्थां
कन्।) चैषीयास्त्वम्। इति केचित् ॥ (काय-
विशेषः। यथा, साहित्यदर्पणे ॥ ६। २६५।

“उत्तमज्जितं गदां सुक्तं उत्तमं च ॥”)

सुक्तकचुकः, पुं, (कचुक इव कचुकः सुक्तः
कचुको येन।) अचिरत्नत्वकचुपः। तत्-
पर्यायः। निर्मुक्तः २। इत्यमरः ॥ १। ८। ६।
उज्झितकचुके, चि ॥

सुक्तचक्षुः, [सु] पुं, (सुक्तं सर्वतः क्षिप्तं चक्षु-
र्येन।) सिद्धः। इति शब्दमाला ॥ सुक्तेने, चि ॥
सुक्तरसा, स्त्री, (सुक्तः रसो यस्याः।) राक्षा।
इति रत्नमाला ॥ (विवरणमस्या राक्षाशब्दे
ज्ञातव्यम्।) व्यक्तरसे, चि ॥

सुक्ता, स्त्री, (सुच्यते स्म। मोच्यते निःसार्यते
इति वा। सुच् + क्तः। टाप्।) राक्षा। इति
रत्नमाला ॥ रत्नविशेषः। मोती इति हिन्दी-
भाषा। अस्या अधिष्ठात्री देवता चन्द्रः। इति
ज्योतिषम् ॥ तत्पर्यायः। मौक्तिकम् २। इत्य-
मरः ॥ २। ६। ६३॥ सौम्या ३ शौक्तिकेयम् ४
तारम् ५ तारा ६ मौक्तिकम् ७ तौक्तिकम् ८
अम्भःसारम् ९ शीतलम् १० नीरजम् ११
नक्षत्रम् १२ इन्द्रजम् १३ लक्ष्मीः १४ सुक्ता-
फलम् १५ विन्दुफलम् १६ सुक्ता १७ शौक्ते-
यकम् १८ शुक्तिमणिः १९ शशिप्रभम् २०
खच्छम् २१ हिमम् २२ हिमवलम् २३ सुधा-
शुभम् २४ सुधाशुभम् २५। ज्योतिषाने कर्त्तुं
शशिप्रभस्थाने शशिप्रियं हिमवलस्थाने हिम-
वतं सुधाशुभस्थाने भूषणं इति च पाठः। इति
राजनिर्णयः ॥ शौक्तिकम् २६। इति भाव-
प्रकाशः ॥ शुक्तिवीजम् २७ हारी २८। इति
शब्दरत्नावली ॥ कुवलम् २९। इति जटाधरः ॥
अस्या गुणाः। सारकत्वम्। शीतलम्। कषा-
यत्वम्। खादुत्वम्। लेखनत्वम्। चक्षुस्त्वञ्च।
तद्वारणगुणः। पापाज्ज्योतिर्विनाशित्वम्। इति
राजवल्लभः ॥ दृष्यत्वम्। बलपुष्टिदत्वञ्च। इति
भावप्रकाशः ॥ * ॥ अपि च।

“मौक्तिकश्च मधुरं सुशीतलं
दृष्टिरोगप्रमनं विषाघहम्।
राजयज्मपरिकोपनाशनं
क्षीणवीर्यबलपुष्टिवर्धनम् ॥”

अस्या लक्षणं यथा,—

“नक्षत्राभं सुहमयन्तसुक्तं
क्षिप्तं सूर्यं निर्मलं निर्गन्धम् ॥